

[Gert Petersen]

Jeg synes, debatten her har vist, at den megen tale om den store genforsoning vedrørende bestemte sider af udenrigspolitikken, nemlig dem, der vedrører oprustningen, ikke har haft meget på sig. Det viser sig nu igen, at der er nogle skillelinjer i dette ting, som efter min mening ikke har en døjt med NATO at gøre. Man kan udmærket godt være for NATO og imod stjernekrigsprogrammet. Der er faktisk en lang række NATO-politikere i USA og i Vesteuropa, som er imod stjernekrigsprogrammet. Der er altså nogle skillelinjer her, som ikke har noget med NATO at gøre, men som har noget at gøre med dette, om man ønsker, at dette land, uanset hvordan man måtte se på andre problemer, skal lægge sit lod i vægtskålen for en mere fredelig, en mere afspændt verden eller man skal bidrage til, at vi alle kaster os ud i nye eventyr. Jeg er tilfreds med, at den skillelinje er blevet demonstreret her igen, selv om jeg naturligvis havde foretrukket, at alle havde været enige om at sige nej til stjernekrigsprojektet. Jeg synes, det er godt, at i hvert fald et flertal gør det.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Udenrigsministeren er blevet frygtelig sart på sin mægtige allieredes vegne. Der er åbenbart nogle, der har fornærmet Reagan, og det bryder udenrigsministeren sig ikke om. Jeg synes, at det, vi har forsøgt på, er at granske de motiver, som kan ligge bag det, at man fra præsidentens og Pentagons side lægger dette projekt frem, og dertil har vi såmænd først og fremmest benyttet os af det amerikanske kildemateriale og de amerikanske kritikere, som beskæftiger sig med det på nærmeste hold i USA. Derfor er størstedelen af den kritik, som er fremført imod præsident Reagan under denne debat, faktisk blevet fremført tidligere i USA af amerikanere. Det belyser også, at dette her ikke er et spørgsmål om for eller imod amerikanere eller for eller imod den amerikanske befolkning, men et spørgsmål om for eller imod oprustning og militarisme. Det er det, der er spørgsmålet, og det skal man ikke forsøge på at dreje over til at pådutte nogle, at de er for eller imod den amerikanske befolkning. Vi vil gerne diskutere for eller imod præsident Reagan med udenrigsministeren, for ham

betrakter vi naturligvis som en af vore politiske hovedmodstandere.

Udenrigsministeren udtalte, at debatten her ikke havde været god. I den forbindelse vil jeg gerne gøre udenrigsministeren opmærksom på, at jeg, netop for at vi kunne få en god debat, på et meget tidligt tidspunkt opfordrede udenrigsministeren til at præcisere, hvad det egentlig var, regeringen mente. Både vi og socialdemokratiet stillede jo med et klart forslag. Udenrigsministeren har før denne debat bidraget med en artikel, hvoraf det fremgik, at han hverken kunne sige ja eller nej, og det fulgte han op med en tale i dag, hvoraf man ikke kunne se, om han gik ind for forskningsprogrammet eller han ikke gik ind for det. Vi prøvede at få ministeren til at lægge et sagligt grundlag frem for denne debat, men det lykkedes ikke.

Lasse Budtz (S):

Udenrigsministeren og nogle af ordførerne har ment, at vi beskæftiger os med noget, der ikke er konkret. Så må man nok spørge, hvorfor den amerikanske ihærdighed for at overbevise os om SDI-programmets velegnethed er så stor, og hvad konsekvenserne i Genève bliver. Konsekvenserne i Genève kan meget hurtigt blive meget konkrete og meget alvorlige.

Jeg vil gerne stille udenrigsministeren et særdeles konkret spørgsmål. Ministeren siger allerede i begyndelsen af sin tale, at der er tale om et nationalt amerikansk forskningsprogram, ikke om et NATO-program. Jeg vil derfor bede ministeren forklare os, at forsvarsministeren som en konsekvens af denne udtalelse, som jeg naturligvis må hilse velkommen, under forsvarsministermødet i dag naturligvis har sagt det samme, at der ikke er tale om et NATO-program, og jeg formoder også, at man har gjort forsvarsministeren opmærksom på – for det kan jo teknisk lade sig gøre – hvor flertallet er i denne sal, således at han også kan fremføre det under ministermødet, og har man ikke gjort det, er jeg helt sikker på, at regeringen vil drage omsorg for, at ministeren bliver underrettet, således at han i morgen kan forklare, hvordan flertallet ligger i det danske folketing.

Hvis ministeren er skuffet over debatten, må jeg sige, at jeg er skuffet over ministerens indlæg. I virkeligheden forsøger ministeren